

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
poniedz. - piątek
7.30 - 16.30 w kaplicy
Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
p-szy piątek 15.00-17.00
piątki 16.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:
- NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY
środa godz. 17.00

- DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO
piątek godz. 16.45

- DO NIEPOK. SERCA
NM P p-sza sobota g 6.30

- DO ŚW. FRANCISZKA
z Asyżu 2-ga sobota g.6.30

- KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI
16 dzień m-ca godz.17.00

- KU CZCI ŚW. o. PIO
23 dzień m-ca. godz. 17.00

MSZA ŚW. Z MODLITWĄ
O UZDROWIENIE-ostatni
piątek m-ca godz.17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel.896453960

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ**

MÓWIĄ WIELCY

Niech w Imię Boga każda religia niesie na ziemi sprawiedliwość i pokój,
przebaczenie i życie, i miłość. /św. Jan Paweł II/

SŁOWO OJCA ŚW. FRANCISZKA

Pan nam powtarza: „Nie bójcie się!” (Łk2,10). I ja także wam mówię:

Nie lękajcie się!

UŚMIECHNIJ SIĘ

POCZUCIE HUMORU było bez wątpienia jednym z najbardziej
ujmujących rysów osobowości Jana Pawła II. Kiedy stawiano mu pomniki,
on starał się traktować swoją osobę z przymrużeniem oka. Potrafił
dobrotliwie pokpiwać z majestatu swego urzędu. Kiedyś jedna
z sióstr sercanek prowadzących mu gospodarstwo w Watykanie westchnęła
przy stole: „Ileż ja mam kłopotów z Waszą Świątobliwością”. Papież
odpowiedział: „Siostrzo, a ile kłopotów mam ja z m o j ą świętobliwością”.

ZAPRASZAMY do codziennej modlitwy różańcowej o godz. 20:30,
transmitowanej a facebook'u - *Kościół Wniebowstąp.Pańskiego w Mortęgach*
NABOŻEŃSTWA MAJOWE

od poniedziałku do soboty - godz. 16:30 (w środę w łączności z nowenną)
DROGIE MAMY! W dniu Waszego Święta, które przypada **26 maja** życzymy Wam
ciągłego napełniania się Bożą miłością. To Was powołał Stwórca, byście tę miłość
przekazywały swoim najbliższym. Czerpcie ją zatem od Tego, który sam jest Miłością.
Niech opieka najlepszej Matki- Maryi wspiera Was w przeżywaniu najpiękniejszego
powołania, napełniając serca pokojem i radością, a twarze uśmiechem.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1.SŁUŻBA LITURGICZNA

2. SCHOLA PARAFIALNA

3. ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM

- środa godz.18.00

4. GRUPA MŁODZIEŻOWA „PRZYJACIELE JEZUSA”

- piątek godz. 18.00

5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Lubawa, Tuszewo
i Fijewo - pierwszy
wtorek m-ca po
Mszy św. o g. 17.00,
Mortęgi -ostatni
czwartek m-ca po
Mszy św. o g.18.00

6. RODZINY NAZARETAŃSKIE

- środa po

Mszy św. o g. 17.00

7. FRAŃCISZKAŃSKI ZAKON ŚWIECKICH

-niedziela o godz. 18.00

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ

1. CHRZTY

Odbywają się w ostatnią sobotę miesiąca na
Mszy Św. o godz.17.00. Wymagane dokumenty:
akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców
chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami
chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane,
żyjące w związkach sakramentalnych.

TERMINY PIERWSZEJ KOMUNII ŚWIĘTEJ W 2020 roku:

6 IX - Mortęgi

12 IX - SP Tuszewo i AZPO Fijewo

13 IX - SP im. M. Kopernika Lubawa

2. BIERZMOWANIE

Odbywa się raz w roku. Młodzież wraz z rodzicami
spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia
w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem
sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego,

3. ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

4. POGRZEBY

- śp. Marianna Krafczewicz - 24 IV

- śp. Józef Siemieński - 28 IV

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

Głos Św. Jana Chrzciciela –Pismo parafialne redaguje zespół pod redakcją ks. Proboszcza (tel.507 143 682).
Parafia Św. Jana Chrzciciela i Św. Michała Archanioła 14 -260 Lubawa ul. Kupnera 22
konto bankowe: Bank Spółdzielczy w Lubawie 55 8832 0001 1001 0000 2987 0001

GŁOS

NR 145 maj 2020

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA
ARCHANIOŁA

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

ZA DOM RODZINNY

Pozdrawiamy Cię gorąco
święta Maryjo,
Matko Nieustającej Pomocy,
jako obroną przez nas Panią
i Królową naszego domu.
Przez Twą troskliwą miłość
macierzyńską, błagamy Cię
najusilniej, zachowaj nas
w zdrowiu i bezpieczeństwie
zachowaj od ognia,
kradzieży, wypadków
i innych nieszczęść, a nade
wszystko od
niespodziewanej śmierci w
stanie nieprzyjaźni z Bogiem.
Matko Nieustającej Opieki,
uproś naszej rodzinie u Syna
Twego wzajemne
rozumienie, gotowość
pomocy, zdolność
przebaczenia oraz szczerą
cierpliwość i miłość w
codziennym życiu. Spraw, by
nasz dom ożywiało jedno
serce i jeden duch. Bądź
zawsze troskliwą Opiekunką
naszej rodziny. Amen.

ADORACJA

**Najświętszego Sakramentu
w kościele
poniedziałek - piątek
7.30- 16.30 aż do odwołania**

Siostry i Bracia

Rozpoczynamy miesiąc maj. Przypominają mi się wykłady z historii
Kościoła kiedy ks. profesor mówił o Kulturkampfe, okresie w XIX w., kiedy
w zaborze pruskim władza protestanckich Prus walczyła z Kościołem
i wszelkimi oznakami polskości. Sto czterdzieści siedem lat temu pruski
parlament - Landtag uchwalił pakiet ustaw wymierzonych w Kościół
katolicki. Przedłożone przez rząd Ottona von Bismarcka i uchwalone w
parlamencie w dniach 11-14 maja 1873 roku ustawy stanowiły sam rdzeń
zainaugurowanej przez Bismarcka i sekundujących mu liberałów
antykatolickiej polityki.

Generalnie rzecz ujmując "ustawy majowe" ingerowały w autonomię
Kościoła. Ustawy zabierały wolność w kształceniu kleryków, możliwość
swobodnego ustanawiania przez biskupów proboszczów i wikarych na
parafiach, stanowiły o karach kanonicznych oraz ułatwiały wystąpienie
z Kościoła - apostazję.

Z radością „prawa majowe” przyjął świat liberalny i masoneria. Okólnik do
wszystkich niemieckich wolnomularzy, napisany w sierpniu 1873 r., głosił:
„Prastara walka ciemności ze światłem rozgorzała mocniej niż kiedykolwiek,
a wynik nie jest jeszcze przesądzony. Masoneria z całą świadomością
i ze wszystkich swoich sił powinna walczyć o swój najistotniejszy czynnik
życiowy – o światło, a tym samym, o swój byt”.

Episkopat Prus oficjalnie zaprotestował wobec "ustaw majowych" 26 maja
1873 r. Tak samo wypowiedział się papież bł. Pius IX. Kosztowało to
katolickich biskupów w Prusach skazaniem na banicję lub więzienia. Do
więzienia trafił min. arcybiskup Gniezna i Poznania Mieczysława Halka
Ledóchowski, abp Kolonii oraz biskupi z Paderborn, Münster i Trewiru.
Jak zachowali się Polacy - Katolicy? Oddolnie maj stał się miesiącem
"żałoby narodowej". Nie organizowano w tym czasie zabaw, wesel (stąd
nieświadomie po najnowsze czasy unikano w Polsce wesel w maju;
narodziły się wokół tego różne zabobony..). Ludzie stanęli po stronie swoich
księży, którzy nie godzili się z niesprawiedliwymi zarządzeniami zaborczej
władzy. Dla nas współczesnych symbolem trwania przy Prawdzie jest Sługa
Boży Stefan kard. Wyszyński, który oddał wszystko i wszystkich Królowej
Polski. Jego zawołanie: *PER MARIAM OMNIA SOLI DEO - Przez Maryję
wszystko samemu Bogu* jest drogowskazem, co mamy robić w trudnych
czasach. Niech miesiąc maj, miesiąc Matki Bożej zachęci nas do
oddawania wszystkiego i wszystkich Panu Bogu przez Maryję - w różańcu,
w nabożeństwie majowym, w osobistej modlitwie.

ks. Marcin Staniszewski, proboszcz

Papieska Intencja Apostolstwa Modlitwy:

Aby diakoni, wierni służbie Słowa i ubogim, byli znakiem ożywiającym dla
całego Kościoła.

LITURGIA SŁOWA

01V-piątek, św. Józefa Rzemieślnika, Święto Pracy Dz9,10-20;Ps117;J652-59

02V-sobota, NMP Królowej Polski-uroczystość, Dzień Flagi RP Ap11,19a;12,1.3-6a.10ab;Jdt13;Kol1,12-16;J19,25-27

03V- 4 Wielkanocna Niedziela Dobrego Pasterza, Światowy Dzień Modlitw o Powołania, Tydzień

Modlitw o Powołania, 228. Rocznica uchwalenia Konstytucji Trzeciego Maja Dz2,14a.36-41;Ps23;1P2,20b-25

06V- środa, świętych apostołów Filipa i Jakuba, święto 1Kor15,1-8;Ps19;J14,6-14

08V-piątek, św. Stanisława, biskupa i męczennika, głównego patrona Polski-uroczystość. 75. rocznica zakończenia II wojny światowej Dz20,17-18a;28-32.36;Ps100;Rz8,31b-39;J10,11-16

10V- 5 Niedziela Wielkanocy Dz6,1-7;Ps33;1P2,4-9;J14,1-12

13V- środa, NMP z Fatimy Dz15,1-6;Ps122;J15,1-8

14V- czwartek, św. Macieja, apostoła, święto Dz1,15-17.20-26;Ps113;J15,9-17

16V- sobota- św. Andrzeja Boboli, kapłana i męczennika, patrona Polski, święto Ap12,10-12a lub1Kor1,10-13.17-18;Ps34;J17,20-26

17V- 6 Niedziela Wielkanocy Dz8,5-8.14-17;Ps66;1P3,15-18;J14,15-27

18V- poniedziałek, 100. Rocznica Urodzin św. Jana Pawła II Dz16,11-15;Ps149;J15,26-16,4a

24V-Wniebowstąpienie Pańskie-uroczystość, Dzień Modlitw za Kościół w Chinach, Dz1,1-11;Ps47;Ef1,17-23;Mt2816-20

26V-wtorek, Dzień Matki Dz20,17-27;Ps68;J17,1-11a

31V- Zesłanie Ducha Świętego-uroczystość, kończy się Okres Wielkanocny Msza w dzień:Dz2,1-11;Ps104;1Kor12,3b-7.12-13;J20,19-23

31V- Zesłanie Ducha Świętego-uroczystość, kończy się Okres Wielkanocny Msza w dzień:Dz2,1-11;Ps104;1Kor12,3b-7.12-13;J20,19-23

26V-wtorek, Dzień Matki Dz20,17-27;Ps68;J17,1-11a

31V- Zesłanie Ducha Świętego-uroczystość, kończy się Okres Wielkanocny Msza w dzień:Dz2,1-11;Ps104;1Kor12,3b-7.12-13;J20,19-23

Wielkanocny Msza w dzień:Dz2,1-11;Ps104;1Kor12,3b-7.12-13;J20,19-23

Wielkanocny Msza w dzień:Dz2,1-11;Ps104;1Kor12,3b-7.12-13;J20,19-23

SŁOWO NA NIEDZIELE

/koment. ks. M.Krawiec SSP/

03V-J10,1-10 Nie ma dla człowieka innej alternatywy, niż przejście przez bramę, którą jest Chrystus. Oczywiście z woli Ojca człowiek otrzymał wolną wolę i może tę propozycję odrzucić. Przejście przez Bramę gwarantuje znalezienie odpowiedniego pokarmu i osiągnięcie zbawienia. Jezus ostrzega przed fałszywymi pasterzami. W dzisiejszym świecie, pełnym różnych alternatywnych wobec chrześcijaństwa propozycji, ostrzeżenie Jezusa nabiera szczególnego znaczenia.

10 V-J14,1-12 To, co najbardziej niepokoi i trwoży serce człowieka, to tajemnica śmierci i tego, co będzie po niej. Jezus ukazuje śmierć zupełnie inaczej, niż my ją często postrzegamy. Jest to chwila, w której On przyjdzie po każdego z nas i zaprowadzi do domu Ojca, bo tam czeka już na nas miejsce, które On nam przygotował. Bóg nie wyobraża sobie wieczności bez nas. To miłość Jezusa sprawi, że po śmierci zabierze każdego z nas do siebie, byśmy z Nim byli. Aby On był z nami w komunii Ojca i Ducha. Czy zechcę tego? Czy pozwolę Mu na to?

17V- J14,15-21 Miłość to nie tylko piękne słowa, głębokie poruszenia serca, to przede wszystkim konkretne czyny wyrażające poszukiwanie dobra drugiego człowieka. Najpełniej wyrażamy naszą miłość Bogu poprzez wierność Jego przykazaniom. Wierność ta otwiera nas na przyjęcie daru Ducha Świętego, który sprawia, że potrafimy dostrzegać realną obecność i działanie Jezusa w naszym życiu. Nie jesteśmy sierotami, osobami pozostawionymi samymi sobie. Bóg nieustannie wspiera nasze pragnienie dążenia ku Niemu. **24V- Mt28,16-20** Jezus zegnał się ze swoimi w Galilei, tam gdzie żyli, gdzie spotkali się po raz pierwszy, gdzie ich powołał. Galilea to symbol codzienności. Jezus pragnie, abyśmy dostrzegali i rozpoznawali Jego obecność, działanie, błogosławieństwo w naszych sprawach dnia codziennego. I my często, jak apostołowie, oddajemy Mu pokłon, adorujemy Go, a jednocześnie wątpimy, nie dowierzamy. I właśnie takim dwoistym i wątpiącym odważnym i zalęknionym gotowym i ociągającym się Jezus powierza głoszenie Ewangelii! Idźcie, a wasze życie niech będzie nauką, czyli świadectwem.

31V- J20,19-23 Duch Święty towarzyszył życiu i misji Jezusa od wcielenia aż do wniebowstąpienia. Tak samo towarzyszy życiu każdego z nas od momentu chrztu św. aż do śmierci. Duch daje nam życie Boże, wypełnia nasze życie miłością Boga samego, wskrzesza nas ze śmierci, czyli z naszych grzechów do nowego życia w łasce. Jest nieustannie przy nas, aby nas chronić, prowadzić, pocieszać, uświęcać. Jego obecność jest dla nas tajemnicą i radością, zaskoczeniem i pokojem, entuzjazmem i mocą!

OWOCNE LATA.

Naznaczone cierpieniem późne lata Papieża były nadzwyczaj bogate pod każdym względem, także literackim. W 1996 roku ukazała się jego książka *Dar i Tajemnica*, która natychmiast stała się światowym bestsellerem, podobnie jak dwie kolejne, osnute wokół osobistych doświadczeń: *Wstańcie, chodźmy!* oraz *Pamięć i Tożsamość*. Absolutną sensacją był powrót Papieża do pisania poezji, zwłaszcza, że w jednym z wywiadów uznał ten rozdział swojego życia za zamknięty. Opublikowany w marcu 2003 roku poemat *Tryptyk Rzymski* wzbudził ogromne zainteresowanie – choć jak wszystkie wiersze Karola Wojtyły- nie jest łatwy w odbiorze.

Tajemnicę wytrwałej i skutecznej posługi Jana Pawła II wytłumaczyć można tylko w świetle nadprzyrodzonym. Źródłem duchowej siły była dla niego modlitwa. Obliczono, że poświęcał na nią średnio sześć godzin dziennie, chociaż harmonogram zajęć zawsze miał napięty do granic możliwości. Wywierał niezwykle wpływ na wszystkich. Przestrzegał przed laicyzacją i bezwzględną pogonią za materialnym dobrobytem. Krytykował rozpowszechnianą cywilizację śmierci, przyzwalającą na eutanazję i aborcję. Głosił cywilizację miłości, w każdym zakątku świata upominał się o godność człowieka i jego prawa. Pragnął, by Kościół był przede wszystkim Kościołem ubogich.

Sam chciał być jak najbliżej chorych i odrzuconych. „Drogą Kościoła jest człowiek” – tak pisał w swojej pierwszej Encyklice *Redemptor hominis* i do tej myśli powracał przez cały swój pontyfikat.

„Człowieka bowiem nie można do końca zrozumieć bez Chrystusa. A raczej człowiek nie może siebie sam do końca zrozumieć bez Chrystusa. Nie może zrozumieć, ani kim jest, ani jaka jest jego właściwa godność, ani jakie jest jego prawdziwe powołanie i ostateczne przeznaczenie. Nie można tego wszystkiego zrozumieć bez Chrystusa. I dlatego Chrystusa nie można wyłączyć z dziejów człowieka w jakimkolwiek miejscu ziemi” tak mówił na Placu Zwycięstwa w Warszawie.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

CZYSTOŚĆ JEST WYMAGANIEM MIŁOŚCI. Na początku naszych rozważań skoncentrowanych na słowach Chrystusa z Kazania na Górze(Mt5,27-28), stwierdziliśmy, że kryją one w sobie równocześnie głęboki sens etyczny i antropologiczny. Chodzi o tę wypowiedź, w której Pan Jezus przypomniał przykazanie” Nie cudzołóż”, a z kolei dodał: „Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa”. Jeśli mówimy o etycznym i zarazem antropologicznym sensie tych słów, to dlatego, iż wskazują one na dwa ściśle ze sobą zespolone wymiary etosu człowieka „historycznego”. Staraliśmy się na przestrzeni kolejnych analiz śledzić oba te wymiary, pamiętając stale o tym, że słowa Chrystusa skierowane są do „serca”, to znaczy do człowieka wewnętrznego. Człowiek wewnętrzy jest właściwy podmiotem tego etosu ciała, którym Chrystus stara się przeniknąć świadomość i wolę swych słuchaczy i uczniów. Jest to niewątpliwie etos „nowy”. Jest on „nowy” w porównaniu do etosu ludzi Starego Przymierza, jak to staraliśmy się wykazać w nieco bardziej szczegółowych analizach. Jest on równocześnie „nowy”, w stosunku

do stanu „człowieka historycznego”: po grzechu pierworodnym, w stosunku do „człowieka pożądliwości”. Jest to więc „nowy” etos w znaczeniu i w zasięgu uniwersalnym. Jest on „nowy” w stosunku do każdego człowieka, bez względu na długość czy szerokość geograficzna i bez względu na epokę dziejów. Ten „nowy” etos, który wyłania się w perspektywie słów Chrystusowych z Kazania na Górze, nazwalibyśmy już kilkakrotnie „etosem odkupienia”, a ściślej jeszcze etosem odkupienia ciała. Uczyniliśmy tak, idąc za wyrażeniem Listu do Rzymian(8,21), w którym św. Paweł przeciwstawia „zepsucie” i „pokładanie marności”, jakie stało się udziałem całego stworzenia poprzez grzech, pragnieniu „odkupienia naszego ciała”. Autor Listu do Rzymian mówi w kontekście o „wzdychaniu całego stworzenia”, które oczekuje na „wyzwolenie z niewoli zepsucia, by uczestniczyć w wolności i chwale dzieci Bożych”(8,22-23). W ten sposób św. Paweł odsłania stan całego stworzenia a w szczególności stan człowieka do grzechu. Znamienne dla tego stanu jest pragnienie i dążenie, które wraz z ponownym „przybraniem za synów Bożych” skierowuje się właśnie w stronę „odkupienia ciała”. To ostateczne ukazuje się tutaj jako cel, jako eschatologiczny i pełny owoc tajemnicy odkupienia człowieka i świata, dokonanego przez człowieka. W jakim znaczeniu możemy więc mówić o etosie odkupienia, a w szczególności o etosie odkupienia ciała? Trzeba przyznać, że kontekście przeanalizowanych przez nas słów, Kazania na Górze(MT 5, 27-28) znaczenie to nie uwydatnia się jeszcze w całej pełni. O wiele pełniej uwydatni się ono, gdy poddamy analizie inne słowa Chrystusa – te mianowicie, w których odwołuje się On do zmartwychwstania. A jednak nie może ulegać wątpliwości, że również w Kazaniu na Górze Chrystus przemawia w perspektywie odkupienia człowieka i świata (a więc właśnie „odkupienia ciała”), jest to bowiem perspektywa całej Ewangelii, całego nauczania i całego posłannictwa Chrystusa. I jakkolwiek bezpośredni kontekst Kazania na Górze wskazuje na Prawo Boże i Proroków jako historyczny punkt odniesienia w dziejach Ludu Bożego Starego Przymierza, to jednak nigdy nie

możemy zapominać o tym, że podstawowym odniesieniem Chrystusa w nauczaniu o sprawach małżeństwa, mężczyzny i kobiety- jest odwołanie się do „początku”. Odwołanie to zaś może być uzasadnione tylko rzeczywistością odkupienia. Poza nią bowiem pozostawałaby tylko trojaka pożądliwość, czy też owa „niewola zepsucia”, o jakiej pisze autor Listu do Rzymian(8,21). Tylko perspektywa odkupienia uzasadnia odwołanie się do „początku”, czyli perspektywę tajemnicy stworzenia w całości nauczania Chrystusa o sprawach małżeństwa, mężczyzny i kobiety, oraz ich wzajemnego odniesienia. Słowa z Mt5,27-28 umieszczone są ostatecznie w tej samej teologicznej perspektywie. W Kazaniu na Górze Chrystus nie wzywa człowieka do powrotu do stanu pierwotnej niewinności, gdyż stan ten ludzkość pozostawiła za sobą- ale wzywa go do odnajdywania na gruncie odwiecznych i poniekąd niezniszczalnych znaczeń tego, co „ludzkie”, żywych kształtów „nowego człowieka”. W ten sposób nawiązuje się łączność, więcej, nawiązuje się ciągłość pomiędzy „początkiem a perspektywą odkupienia. W etosie odkupienia ciała ma być na nowo podjęty pierwotny etos stworzenia. Chrystus nie zmienia Prawa, lecz potwierdza przykazanie „Nie cudzołóż”, ale jednocześnie prowadzi umysły i serca słuchaczy ku zamierzonej przez Stwórcę i Prawodawcę „pełni sprawiedliwości”, jaką przykazanie to w sobie zawiera. Pełnię tę należy odkryć naprzód wewnętrznym widzeniem serca, a w ślad za tym właściwym sposobem bycia i działania. Kształt „nowego człowieka” może się wyłaniać w całym tym sposobie bycia i działania, w miarę jak etos odkupienia ciała będzie brał górę nad pożądliwością ciała nad całym człowiekiem pożądliwości. Chrystus wskazuje wyraźnie, że droga, która do tego prowadzi, musi być drogą powściągnięcia i opanowywania pożądań i to już u samych początków w sferze jeszcze czysto wewnętrznej. Etos odkupienia w każdej dziedzinie- bezpośrednio zaś w dziedzinie pożądliwości ciała- zawiera w sobie imperatyw opanowania, potrzebę doraźnego opanowania i habitualnej wstrzemięźliwości. C.d.n.